

EBA/GL/2023/02

---

21. února 2023

Obecné pokyny (revidované)

---

k metodám výpočtu příspěvků do
systémů pojištění vkladů podle směrnice
2014/49/EU, které zrušují a nahrazují
obecné pokyny EBA/GL/2015/10

1. Dodržování obecných pokynů a oznamovací povinnosti

Status těchto obecných pokynů

1. Tento dokument obsahuje obecné pokyny vydané podle článku 16 nařízení (EU) č. 1093/2010¹. V souladu s čl. 16 odst. 3 nařízení (EU) č. 1093/2010 příslušné orgány a finanční instituce musí vynaložit veškeré úsilí, aby se těmito obecnými pokyny řídily.
2. Obecné pokyny formulují názor orgánu EBA na náležité postupy dohledu v rámci Evropského systému dohledu nad finančním trhem nebo na to, jak by mělo být uplatňováno právo Unie v konkrétní oblasti. Příslušné orgány ve smyslu čl. 4 bodu 2 nařízení (EU) č. 1093/2010, na které se tyto obecné pokyny vztahují, by se jimi měly řídit a začlenit je do svých postupů (např. pozměněním svého právního rámce nebo dohledových postupů), včetně případů, kdy jsou obecné pokyny zaměřeny v první řadě na instituce.

Oznamovací povinnosti

3. V souladu s čl. 16 odst. 3 nařízení (EU) č. 1093/2010 musí příslušné orgány do 11.09.2023 orgánu EBA oznámit, zda se těmito obecnými pokyny řídí nebo hodlají řídit, a v opačném případě uvést do tohoto data důvody, proč se jimi neřídí či nehodlají řídit. Neposkytnou-li příslušné orgány oznámení v této lhůtě, bude mít orgán EBA za to, že se těmito obecnými pokyny neřídí nebo nehodlají řídit. Oznámení by měla být zaslána na formuláři, který je k dispozici na internetových stránkách orgánu EBA, s označením „EBA/GL/2023/02“. Oznámení by měly předložit osoby s příslušným oprávněním oznamovat, zda se jejich příslušné orgány těmito obecnými pokyny řídí nebo hodlají řídit. Jakoukoli změnu stavu dodržování obecných pokynů je rovněž nutno oznámit orgánu EBA.
4. Oznámení budou zveřejněna na internetových stránkách orgánu EBA v souladu s čl. 16 odst. 3.

---

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12).

2. Předmět, oblast působnosti a definice

Předmět

5. Tyto obecné pokyny plní mandát, kterým byl orgán EBA pověřen podle čl. 13 odst. 3 směrnice 2014/49/EU² (směrnice o systémech pojištění vkladů) a podle kterého má orgán EBA vydat obecné pokyny k upřesnění metod výpočtu příspěvků do systémů pojištění vkladů.

Oblast působnosti

6. Tyto obecné pokyny se uplatňují v souvislosti s vypracováváním metod výpočtu rizikově vážených příspěvků členských institucí do systému pojištění vkladů.
7. Příslušné orgány ve spolupráci s určenými orgány by měly zajistit, aby systémy pojištění vkladů uplatňovaly tyto obecné pokyny při vypracovávání metod výpočtu rizikově vážených příspěvků svých členských institucí a používaly je při schvalování těchto metod výpočtu podle čl. 13 odst. 2 směrnice o systémech pojištění vkladů.
8. Nesou-li za vypracování a/nebo použití metody výpočtu odpovědnost příslušné orgány ve spolupráci s určenými orgány, měly by uplatňovat ustanovení těchto obecných pokynů.
9. Tyto obecné pokyny se nevztahují na pobočky úvěrových institucí z třetích zemí. Příslušné orgány ve spolupráci s určenými orgány se však mohou rozhodnout, že tyto obecné pokyny použijí i na pobočky z třetích zemí.

Subjekty, na které se tyto obecné pokyny vztahují

10. Tyto obecné pokyny jsou určeny systémům pojištění vkladů, příslušným orgánům a určeným orgánům definovaným v čl. 2 odst. 1 bodech 1, 17 a 18 směrnice o systémech pojištění vkladů (a podle čl. 4 odst. 2 bodů i) a iv) nařízení (EU) č. 1093/2010).

Definice

11. Není-li stanoveno jinak, mají pojmy používané a definované ve směrnici o systémech pojištění vkladů stejný význam jako v těchto obecných pokynech. Kromě toho se pro účely těchto obecných pokynů použijí tyto definice:

---

² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/49/EU ze dne 16. dubna 2014 o systémech pojištění vkladů (přepracované znění) (Úř. věst. L 173/149, 12.6.2014, s. 149).

členská instituce	je úvěrová instituce podle čl. 4 odst. 1 bodu 1 nařízení (EU) č. 575/2013 ³ přidružená k určitému systému pojištění vkladů
kvalifikované disponibilní finanční prostředky (QAFM)	jsou kvalifikované disponibilní finanční prostředky definované v obecných pokynech orgánu EBA k vymezení disponibilních finančních prostředků v systémech pojištění vkladů a podávání zpráv o nich (EBA/GL/2021/17), které byly zveřejněny dne 17. prosince 2021
metoda výpočtu	je metoda pro výpočet příspěvků členských institucí do systému pojištění vkladů
ostatní disponibilní finanční prostředky	jsou ostatní disponibilní finanční prostředky definované v obecných pokynech orgánu EBA k vymezení disponibilních finančních prostředků v systémech pojištění vkladů a podávání zpráv o nich (EBA/GL/2021/17), které byly zveřejněny dne 17. prosince 2021
SREP	je proces dohledu a hodnocení popsany v článku 97 směrnice 2013/36/EU ⁴ a dále upřesněný v obecných pokynech orgánu EBA ke společným postupům a metodikám procesu dohledu a hodnocení (SREP) a zátěžové testování v rámci dohledu podle směrnice 2013/36/EU
zásah systému pojištění vkladů	je jakékoli opatření přijaté systémem pojištění vkladů, které vyžaduje použití finančních prostředků systému pojištění vkladů k plnění jeho povinností chránit pojištěné vklady v souladu s článkem 11 směrnice o systémech pojištění vkladů. Patří mezi ně mimo jiné vyplacení vkladatelů po selhání členské instituce, příspěvek systému pojištění vkladů na mechanismus financování k řešení krizí, poskytnutí kapitálové injekce, záruky nebo převzetí závazků instituce v problematické situaci nebo instituce v selhání, aby se jejímu selhání zabránilo, nebo alternativní opatření k zachování přístupu vkladatelů k pojištěným vkladům.

³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a o změně nařízení (EU) č. 648/2012, Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1.

⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES.

3. Provádění

Datum použití

12. Tyto obecné pokyny se použijí od 3. července 2024. Subjekty, na které se tyto obecné pokyny vztahují, je mohou použít namísto obecných pokynů EBA/GL/2015/10 podle vlastního uvážení již dříve, a to po datu zveřejnění obecných pokynů na internetových stránkách orgánu EBA ve všech úředních jazycích EU (datu vydání obecných pokynů).

Zrušení

13. Obecné pokyny EBA/GL/2015/10 se zrušují s účinností ode dne použití těchto obecných pokynů. Odstavec 21 obecných pokynů EBA/GL/2021/17 se zrušuje s účinkem ode dne použití těchto obecných pokynů.⁵

---

⁵ Odstavec 21 obecných pokynů EBA k vymezení disponibilních finančních prostředků v systémech pojištění vkladů a podávání zpráv o nich (EBA/GL/2021/17) byl začleněn do odstavce 17 těchto obecných pokynů.

4. Obecné pokyny k vypracování metod výpočtu příspěvků do systémů pojištění vkladů

4.1. Vzorec pro výpočet

14. Systém pojištění vkladů by měl pravidelné příspěvky členské instituce „i“ stanovit pomocí tohoto vzorce:

$$C_i = CR * ARW_i * CD_i * \mu$$

kde:

C_i	=	pravidelný příspěvek členské instituce „i“,
CR	=	sazba příspěvku (stejná pro všechny členské instituce v daném období),
ARW_i	=	celková riziková váha pro členskou instituci „i“,
CD_i	=	kryté pohledávky z vkladů členské instituce „i“,
μ	=	vyrovnávací koeficient (stejný pro všechny instituce v daném období),
i	=	členská instituce „i“, pohybuje se od 1 do „n“.

4.2. Sazba příspěvku (CR)

15. Systém pojištění vkladů by sazbu příspěvku měl určit nejméně jednou ročně. Sazba příspěvku pro dané období by měla být:

$$CR = \frac{\text{pravidelná cílová výše}}{\sum_{i=1}^n CD_i}$$

16. Systém pojištění vkladů by měl přinejmenším stanovit pravidelnou cílovou výši v závislosti na výsledku následujícího vzorce, v němž se jmenovatel musí rovnat nejméně 1:

$$(\text{minimální}) \text{ pravidelná cílová výše} =$$

$$\frac{\text{minimální cílová výše} - \text{kvalifikované disponibilní finanční prostředky (QAFM)}}{\text{zbývající počet období do dosažení minimální cílové výše}} \\ \text{v souladu s článkem 10(2) směrnice o systémech pojištění vkladů}$$

17. Má-li systém pojištění vkladů nesplacený závazek, měl by s ohledem na minimální požadavek uvedený v odstavci 16 stanovit pravidelnou cílovou výši způsobem zohledňujícím budoucí vývoj tak, aby výsledná výše kvalifikovaných disponibilních finančních prostředků (QAFM) a ostatních

disponibilních finančních prostředků byla dostatečná pro splacení nesplacených závazků, jakmile tyto závazky budou splatné, a aby zároveň bylo dosaženo cílové výše ke dni uplynutí lhůty stanovené v čl. 10 odst. 2 směrnice o systémech pojištění vkladů. Při stanovování pravidelné cílové výše by systém pojištění vkladů měl zajistit obě tato opatření:

- a. předvídatelné splácení závazku nevede ke vzniku schodku (podstřelení) na cestě k dosažení výše kvalifikovaných disponibilních finančních prostředků (QAFM), která vyplývá z použití odstavce 16; a
  - b. v době, kdy v souladu s čl. 10 odst. 2 směrnice o systémech pojištění vkladů musí být opět dosaženo cílové výše, předpokládané splácení závazků samo o sobě nesníží výši kvalifikovaných disponibilních finančních prostředků (QAFM) systému pojištění vkladů pod cílovou výši.
18. Systém pojištění vkladů může stanovit pravidelnou cílovou výši, která je vyšší než minimum požadované podle odstavce 16, např. aby zohlednil očekávaný vývoj všech krytých pohledávek z vkladů členských institucí.
19. S ohledem na odstavce 16, 17 a 18 by systém pojištění vkladů měl stanovit pravidelnou cílovou výši tak, aby se pravidelné příspěvky rozložily co nejrovnoměrněji v čase určeném pro dosažení cílové výše systému pojištění vkladů.
20. Příslušný orgán ve spolupráci s určeným orgánem může systému pojištění vkladů povolit, aby stanovil nižší pravidelnou cílovou výši než je minimální úroveň požadovaná podle odstavce 16, a to pokud dojde k závěru, že výběr nižší pravidelné cílové výše splňuje podmínky stanovené v čl. 10 odst. 2 čtvrtém pododstavci směrnice o systémech pojištění vkladů a nevede systém pojištění vkladů k porušení požadavku na splnění minimální cílové výše ve lhůtě stanovené v čl. 10 odst. 2 směrnice o systémech pojištění vkladů. Příslušný orgán ve spolupráci s určeným orgánem může při povolení systému pojištění vkladů stanovit nižší pravidelnou cílovou výši zohlednit očekávaný vývoj celkových krytých pohledávek z vkladů členských institucí.
21. Příslušný orgán ve spolupráci s určeným orgánem může systému pojištění vkladů doporučit, aby stanovil vyšší pravidelnou cílovou výši než je minimální úroveň požadované výše podle odstavce 16, a to pokud dojde k závěru, že výběr vyšší pravidelné cílové výše splňuje podmínky stanovené v čl. 10 odst. 2 čtvrtém pododstavci směrnice o systémech pojištění vkladů a odráží očekávaný vývoj celkových krytých pohledávek z vkladů členských institucí, pokud stanoví vyšší pravidelnou cílovou výši.
22. Pokud systém pojištění vkladů vybírá mimořádné následné příspěvky podle čl. 10 odst. 8 směrnice o systémech pojištění vkladů, systém pojištění vkladů by měl místo toho určit sazbu příspěvku podle tohoto vzorce:

CR

$$= \frac{\text{požadované financování v souladu s článkem 10(8) směrnice o systémech pojištění vkladů}}{\sum_{i=1}^n CD_i}$$

4.3. Kryté pohledávky z vkladů (CD)

23. V souvislosti s čl. 7 odst. 3 směrnice o systémech pojištění vkladů platí, že pokud členská instituce jednoznačně neurčí přesnou výši krytých pohledávek z vkladů na účtech příjemce (*beneficiary accounts*) nebo nezjistí maximální možnou výši krytých vkladů na těchto účtech, systém pojištění vkladů by měl předpokládat, že pro účely výpočtu příspěvků jsou veškeré finanční prostředky na účtech příjemce kryty. Pokud členská instituce oznámí přesnou výši krytých pohledávek z vkladů na těchto účtech nebo zjištěnou maximální možnou výši krytých pohledávek z vkladů na účtech příjemců, systém pojištění vkladů by tyto údaje měl zohlednit při výpočtu příspěvků členské instituce. Příslušný orgán by ve spolupráci s určeným orgánem měl určit, které informace jsou nezbytné k zohlednění přesné částky nebo zjištěné maximální možné výše krytých pohledávek z vkladů na účtu příjemce. V každém případě by systém pojištění vkladů měl být schopen určit maximální možnou výši krytých pohledávek z vkladů, pokud má k dispozici informace o počtu osob, které mají plný nárok na částky uložené na účtu příjemce tak, že se tento počet vynásobí úrovní krytí v souladu s článkem 6 směrnice o systémech pojištění vkladů. Systém pojištění vkladů může zohlednit dočasné vysoké zůstatky za účelem zjištění maximální možné částky krytých pohledávek z vkladů.
24. Pro účely výpočtu příspěvků do fondu pojištění vkladů by měl systém pojištění vkladů v jiných případech, kdy panuje nejistota ohledně způsobilosti a krytí konkrétního jednotlivého vkladu v praxi předpokládat, že vklady jsou kryté. Systém pojištění vkladů může pro účely výpočtu příspěvků do fondu systému pojištění vkladů zahrnout dočasné vysoké zůstatky.

4.4. Vyrovnávací koeficient (μ)

25. Systém pojištění vkladů by měl vyrovnávací koeficient μ vypočítat podle tohoto vzorce:

$$\mu = \frac{\sum_{i=1}^n CD_i}{\sum_{i=1}^n ARW_i * CD_i}$$

4.5. Výpočet celkové rizikové váhy (ARW)

26. Systém pojištění vkladů by měl přidělit celkovou rizikovou váhu (ARW) členské instituci „i“ na základě celkového bodového hodnocení rizik (ARS) pro danou instituci.
27. Systém pojištění vkladů by měl vypočítat celkové bodové hodnocení rizik (ARS) jako součet všech jednotlivých bodových ukazatelů rizik (IRS) dané členské instituce, vynásobených příslušnými vahami daného ukazatele (IW) pro každé IRS.
28. Systém pojištění vkladů by měl vypočítat jednotlivé bodové ukazatele rizik (IRS) na základě příslušných ukazatelů rizik.

(i) Kategorie rizik a ukazatele rizik

Kategorie rizik

29. Systém pojištění vkladů by měl vypočítat celkovou rizikovou váhu (ARW) pro jednotlivou členskou instituci na základě souboru ukazatelů rizik z každé z těchto pěti kategorií rizik:
- Kapitál: ukazatele by měly odrážet schopnost členské instituce absorbovat ztráty.
  - Likvidita a financování: ukazatele by měly měřit schopnost členské instituce plnit krátkodobé a dlouhodobé závazky ve splatnosti, aniž by to nepříznivě ovlivnilo její finanční situaci.
  - Kvalita aktiv: ukazatele by měly měřit rozsah pravděpodobných úvěrových ztrát členské instituce.
  - Model podnikání a řízení: ukazatele by měly měřit riziko vyplývající ze současného modelu podnikání a strategických plánů členské instituce, kvality interního řídicího a kontrolního systému členské instituce.
  - Potenciální ztráty systému pojištění vkladů: ukazatele by měly odrážet potenciální ztráty systému pojištění vkladů vyplývající ze zásahu systému pojištění vkladů, u kterých není pravděpodobné, že je systém pojištění vkladů získá zpět.

Základní ukazatele rizik

30. V každé kategorii rizik by systém pojištění vkladů měl do metody výpočtu zahrnout základní ukazatele rizik, které uvádí Tabulka 1. Příslušný orgán může výjimečně ve spolupráci s určeným orgánem, s ohledem na konkrétní druhy institucí, určitý základní ukazatel vyloučit nebo povolit systému pojištění vkladů, aby jej vyloučil, se zdůvodněním, že tento ukazatel není k dispozici kvůli právním charakteristikám nebo kvůli režimu dohledu těchto institucí.
31. Vyloučí-li příslušný orgán ve spolupráci s určeným orgánem nebo systémem pojištění vkladů určitý základní ukazatel rizik pro určitý druh členských institucí, měl by použít za tento vyloučený ukazatel nejvhodnější náhradní ukazatel. Měl by zajistit, aby ostatní použité ukazatele zohledňovaly rizika, která daná instituce pro systém pojištění vkladů představuje. Měl by rovněž zohlednit nutnost zajištění rovných podmínek ostatním členským institucím, u nichž je vyloučený ukazatel k dispozici.
32. Systémy pojištění vkladů by jako základní ukazatel měly použít buď ukazatel kapitálového krytí nebo poměr kmenového kapitálu tier 1.

Tabulka 1: Základní ukazatele rizik

Název ukazatele	Vzorec/popis	Znaménko
1. Kapitál		
1.1 Pákový poměr	pákový poměr podle článku 429 nařízení (EU) č. 575/2013	(-) Vyšší hodnota představuje nižší riziko.
1.2.a Poměr kmenového kapitálu tier 1 (poměr CET1)	podíl kmenového kapitálu tier 1 podle čl. 92 odst. 2 písm. a) nařízení (EU) č. 575/2013	(-) Vyšší hodnota představuje nižší riziko.
1.2.b Ukazatel kapitálového krytí (CCR)	$\frac{\text{skutečný poměr CET1}}{\text{požadovaný poměr CET1}} \text{ nebo } \frac{\text{skutečný kapitál}}{\text{požadovaný kapitál}}$ <p>kde: „kapitál“ je definován v čl. 4 bodu 118 nařízení (EU) č. 575/2013, „požadovaným kmenovým kapitálem tier 1“ a „požadovaným kapitálem“ se rozumí celkový kmenový kapitál tier 1 a celkové požadavky na kapitál instituce podle článku 92 nařízení (EU) č. 575/2013, čl. 104 odst. 1 písm. a) a čl. 128 odst. 6 směrnice 2013/36/EU.</p>	(-) Vyšší hodnota představuje nižší riziko.
2. Likvidita a financování		
2.1 Ukazatel krytí likvidity (LCR)	ukazatel krytí likvidity (LCR) podle článku 412 nařízení (EU) č. 575/2013	(-) Vyšší hodnota představuje nižší riziko.
2.2 Ukazatel čistého stabilního financování (NSFR)	ukazatel čistého stabilního financování (NSFR) podle definice v člincích 428a až 428az nařízení (EU) č. 575/2013	(-) Vyšší hodnota představuje nižší riziko.
3. Kvalita aktiv		
3.1 Podíl nevýkonných pohledávek (poměr NPL)	podíl nevýkonných úvěrů a pohledávek (NPL) podle čl. 11 odst. 2 písm. g) bodu ii) prováděcího nařízení Komise (EU) 2021/451 ⁶	(+) Vyšší hodnota představuje vyšší riziko.

⁶ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2021/451 ze dne 17. prosince 2020, kterým se stanoví prováděcí technické normy pro uplatňování nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, pokud jde o podávání zpráv institucí pro účely dohledu, a kterým se zrušuje prováděcí nařízení (EU) č. 680/2014 (Úř. věst. L 97, 19.3.2021, s. 1).

4. Model podnikání a řízení		
4.1 Podíl celkového objemu rizikové expozice (TREA) a celkových aktiv	$\frac{\text{celkový objem rizikové expozice (TREA)}}{\text{celková aktiva}}$ <p>kde: „celkový objem rizikové expozice“ je definován v čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013.</p> <p>Systémy pojištění vkladů mohou pro členské instituce používat různá nastavení, a to za použití přístupu založeného na interním ratingu nebo na standardizovaných metodách pro výpočet hodnot rizikově vážených expozic.</p>	(+) Vyšší hodnota představuje vyšší riziko.
4.2 Rentabilita aktiv (RoA)	$\frac{\text{čistý příjem}}{\text{celková aktiva}}$ <p>Systémy pojištění vkladů by rentabilitu aktiv (RoA) měly vypočítat jako průměr za nejméně 2 roky, aby se zamezilo zahrnutí jednorázových událostí a procyklických účinků do výpočtu příspěvků.</p>	(-)/(+) Vyšší hodnota obecně představuje nižší riziko, ovšem i hodnoty příliš vysoké mohou značit vyšší riziko.
5. Potenciální ztráty systému pojištění vkladů		
5.1 Kryté pohledávky z vkladů / nezatížená aktiva	$\frac{\text{kryté pohledávky z vkladů}}{\text{nezatížená aktiva}}$ <p>kde: „nezatížená aktiva“ jsou definována v čl. 411 odst. 5 nařízení (EU) č. 575/2013.</p>	(+) Vyšší hodnota představuje vyšší riziko.

Doplňující ukazatele rizik

33. Kromě základních ukazatelů rizik může systém pojištění vkladů definovat a zahrnout také doplňující ukazatele rizik, které mají význam pro stanovení rozdílů v rizikových profilech jeho členských institucí.
34. Pokud členský stát uložil institucím v určitém dílčím sektoru v rámci regulace omezení, která podstatně snižují pravděpodobnost zásahu systému pojištění vkladů, může systém pojištění vkladů snížit příspěvky těchto členských institucí náležejících do příslušného sektoru s nízkým rizikem v souladu s čl. 13 odst. 1 druhým pododstavcem směrnice o systémech pojištění vkladů tím, že zahrne doplňující ukazatel rizik, pokud to ve vzájemné spolupráci příslušný a určený orgán po konzultaci se systémem pojištění vkladů povolí na základě empirických důkazů, které prokazují, že v těchto sektorech s nízkým rizikem dochází k zásahům systému pojištění vkladů v trvale nižší míře než v ostatních sektorech.
35. Systém pojištění vkladů může snížit příspěvky členské instituce, která je součástí institucionálního systému ochrany podle čl. 13 odst. 1 třetího pododstavce směrnice o systémech pojištění vkladů, zahrnutím doplňujícího ukazatele rizik do metody výpočtu. Ukazatel členství v institucionálním systému ochrany by měl zohledňovat dodatečnou ochranu

platební schopnosti a likvidity, kterou systém dané členské instituci poskytuje. Za tímto účelem by doplňující ukazatel rizik měl měřit výši finančních prostředků ex ante z institucionálního systému ochrany, které jsou neprodleně k dispozici pro účely rekapitalizace i likvidního financování. To může zahrnovat i další závazky zajišťující financování na vyžádání, které jsou zaručeny likvidními rezervami drženými členy institucionálního systému ochrany. Aby bylo možné měřit, zda tyto finanční prostředky ex ante jsou dostatečně vysoké na to, aby poskytly důvěryhodnou a účinnou podporu této členské instituci, měl by je systém pojištění vkladů stanovit podle velikosti členské instituce institucionálního systému ochrany.

Požadavky týkající se ukazatelů rizik

36. Systém pojištění vkladů by v metodě výpočtu měl používat ukazatele rizik, které zachycují dostatečně široké spektrum zdrojů rizik. Jestliže si systém pojištění vkladů zvolí další ukazatele, mohou mezi ně patřit mimo jiné rizika vyplývající z praní špinavých peněz, nedostatečného systému správy a řízení nebo nedostatečné kvality souborů poskytujících ucelený přehled informací o klientovi (Single-Customer-View).
37. Systém pojištění vkladů by měl sladit výběr ukazatelů rizik s osvědčenými postupy v řízení rizik a existujícími obezřetnostními požadavky.
38. Pro každou členskou instituci by systém pojištění vkladů měl používat hodnoty ukazatelů rizik vypočítané na individuálním základě.
39. Pokud však členský stát využívá možnosti uvedené v čl. 13 odst. 1 směrnice 2014/49/EU, podle níž může povolit, aby se na ústřední subjekt a všechny úvěrové instituce, které jsou trvale přidruženy k ústřednímu subjektu podle čl. 10 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013, jako celek vztahovala riziková váha, která se určí pro ústřední subjekt a jeho přidružené instituce na konsolidovaném základě, měl by systém pojištění vkladů počítat hodnotu ukazatelů rizik na konsolidovaném základě.
40. Byla-li členské instituci udělena výjimka pokud jde o dodržování kapitálových požadavků a/nebo požadavků na likviditu na individuálním základě podle článků 7, 8 nebo 21 nařízení (EU) č. 575/2013, systém pojištění vkladů by měl příslušné kapitálové ukazatele / ukazatele likvidity vypočítat na konsolidované nebo subkonsolidované úrovni.
41. Systém pojištění vkladů by měl při výpočtu hodnot ukazatelů rizik za dané období používat:
  - a. hodnotu na konci vykazovaného období v případě položek z výkazu zisků a ztrát;
  - b. průměrnou hodnotu mezi hodnotou na konci vykazovaného období a hodnotou na konci předchozího vykazovaného období u položek z rozvahy.

(ii) Váhy pro ukazatele a kategorie rizik

42. Systém pojištění vkladů by měl v metodě výpočtu příspěvků přidělit váhy všem ukazatelům rizika tak, aby jejich součet odpovídal 100 %.
43. Při přiřazování vah konkrétním ukazatelům rizik by systém pojištění vkladů měl přidělit alespoň minimální váhy kategoriím rizik a základním ukazatelům rizik, jak uvádí Tabulka 2.

Tabulka 2: Minimální váhy pro kategorie rizik a základní ukazatele rizik

Kategorie rizik a základní ukazatele rizik	Minimální váhy
1. Kapitál	20 %
1.1. Pákový poměr	10 %
1.2. Poměr CET1 nebo CCR	10 %
2. Likvidita a financování	15 %
2.1. LCR	5 %
2.2. NSFR	10 %
3. Kvalita aktiv	12,5 %
3.1. Podíl nevykonných úvěrů	12,5 %
4. model podnikání a řízení	15 %
4.1. Podíl TREA / celková aktiva	5 %
4.2. RoA	10 %
5. Potenciální ztráty systému pojištění vkladů	12,5 %
5.1. Kryté pohledávky z vkladů / nezatížená aktiva	12,5 %
Součet	75 %

44. Součet minimálních vah uvedených v těchto obecných pokynech pro kategorie rizik a základní ukazatele rizik činí 75 % celkových vah. Zbývajících 25 % by systémy pojištění vkladů měly rozdělit do kategorií rizik uvedených v odstavci 29.
45. Systém pojištění vkladů by měl alokovat flexibilních 25 % vah tak, že je rozdělí mezi doplňující ukazatele rizik a/nebo zvýší minimální váhy základních ukazatelů rizik. Váha jakéhokoli ukazatele by neměla být vyšší než 25 %.
46. Pokud se některý základní ukazatel nevyužívá, systém pojištění vkladů by měl přiřadit zbývajícím základním ukazatelům ze stejné kategorie rizik celou hodnotu minimální váhy pro tuto kategorii rizik.
47. Obsahuje-li kategorie rizik pouze jeden základní ukazatel, který se nevyužívá, systém pojištění vkladů by ho měl nahradit náhradním ukazatelem se stejnou minimální váhou jako uvedený základní ukazatel.
48. U jakéhokoli ukazatele rizik by systém pojištění vkladů měl přidělit jednu váhu a stejnou váhu použít pro všechny členské instituce.

(iii) Jednotlivé ukazatele rizik (IRS)

49. U každé hodnoty ukazatele rizik by měl systém pojištění vkladů přidělit jednotlivé bodové ukazatele rizik (IRS) v rozmezí od 0 do 100, kde 0 označuje nejnižší riziko a 100 nejvyšší riziko. Pro výpočet každého IRS může systém pojištění vkladů použít buď metodu „pásmovou“, nebo metodu „klouzavé stupnice“.
50. Systémy pojištění vkladů by měly ke kalibraci prahových hodnot použít odborný úsudek, ale v každém případě by měly dodržovat tyto minimální prahové hodnoty:
- Pokud jde o pákový poměr, poměr kmenového kapitálu tier 1, ukazatel krytí likvidity a ukazatel čistého stabilního financování, je-li hodnota ukazatele členské instituce nižší než příslušný minimální regulatorní požadavek podle čl. 92 odst. 1, 412 a 413 nařízení (EU) č. 575/2013, odpovídající IRS by měl být 100.
  - Pokud jde o ukazatel kapitálového krytí, je-li hodnota ukazatele členské instituce nižší než 100 %, odpovídající IRS by měl být 100.
  - Pokud jde o podíl celkového objemu rizikové expozice a celkových aktiv a podíl krytých pohledávek z vkladů a nezatížených aktiv, je-li hodnota ukazatele členské instituce vyšší než 100 %, odpovídající IRS by měl být 100.

Pásmová metoda pro IRS

51. V rámci pásmové metody definuje systém pojištění vkladů pro daný ukazatel rizika pevně stanovený počet rizikových tříd (pásem), přičemž minimálním počtem jsou dvě pásma. Systém pojištění vkladů by měl definovat počet pásem tak, aby zohledňoval různé úrovně rizika, které členské instituce představují (např. vysoké, střední, nízké riziko), posuzované na základě příslušného ukazatele.
52. Pro každé pásmo ukazatele rizika „j“ by měl systém pojištění vkladů určit nejvyšší a nejnižší mez „A“ ukazatele rizika tak, aby členské instituce s podobnou úrovní rizika byly seskupeny do stejného pásma. Systém pojištění vkladů by měl stanovit meze jednotlivých pásem na relativním, nebo absolutním základu, přičemž:
- Při použití relativního základu by měl systém pojištění vkladů rozdělit členské instituce do jednotlivých pásem rovnoměrně. Systém pojištění vkladů určuje meze jednotlivých pásem po určení hodnot „A“ ukazatele rizik členských institucí ve stejném pásmu.
  - Při použití absolutního základu by systém pojištění vkladů měl určit meze jednotlivých pásem tak, aby se zohlednilo, že všechny hodnoty „A“ ukazatele rizika v rámci těchto mezí představují podobnou úroveň rizika a že všechny členské instituce s podobnou úrovní rizika končí ve stejném pásmu.

53. Systém pojištění vkladů by měl stanovit počet pásem a jejich meze, aby bylo zajištěno dostatečné a smysluplné odlišení členských institucí. Systém pojištění vkladů by měl jejich počet a meze nastavit tak, aby předešel tomu, že by členské instituce, i přes podstatné rozdíly v úrovních rizika měřených určitým ukazatelem rizik, byly zařazeny do stejného pásma.
54. Systém pojištění vkladů by neměl stanovit horní mez pro nejvyšší pásmo ani by neměl stanovit dolní mez pro nejnižší pásmo.
55. Pro každé pásmo ukazatele rizika by systém pojištění vkladů měl přidělit odpovídající IRS. Systém pojištění vkladů by měl přiřadit IRS 100 nejrizikovějšímu pásmu a IRS 0 pásmu nejmenšího rizika. Systém pojištění vkladů se od tohoto pravidla může odchýlit v případě ukazatelů rizika, které mohou vykazovat pouze dvě možné hodnoty, kdy jedna z nich představuje průměrnou úroveň rizika. Pokud se systém pojištění vkladů rozhodne využít této možnosti, měl by přidělit IRS 50 pásmu, které představuje průměrnou úroveň rizika, zatímco IRS přiřazené druhému pásmu by mělo být 100 nebo 0.

Metoda klouzavé stupnice pro IRS

56. V rámci této metody by systém pojištění vkladů měl pro každou instituci „i“ a pro každý ukazatel rizika „j“ vypočítat IRS na základě hodnoty „A“ ukazatele rizik. Systém pojištění vkladů by pro každý ukazatel měl stanovit horní mez „ a_j “ a dolní mez „ b_j “. Pokud se hodnota ukazatele nachází mezi definovanými mezemi, systém pojištění vkladů by měl přidělit hodnotu IRS mezi 0 a 100 podle následujících dvou vzorců:

- a. Značí-li vyšší hodnota ukazatele, že se jedná o vyšší riziko, a překračuje-li tento ukazatel horní mez „ a_j “, systém pojištění vkladů by měl stanovit IRS na 100. Podobně je-li hodnota ukazatele nižší než dolní mez „ b_j “, systém pojištění vkladů by měl stanovit IRS na 0. Odpovídající vzorec je:

$$IRS_{ij} = \begin{cases} 100, & \text{pokud } A_{ij} > a_j \\ 0, & \text{pokud } A_{ij} < b_j \\ \frac{A_{ij} - b_j}{a_j - b_j} * 100, & \text{pokud } b_j \leq A_{ij} \leq a_j \end{cases}$$

kde j = ukazatel „j“ v rozmezí od 1 do „m“.

- b. Analogicky značí-li nižší hodnota ukazatele, že se jedná o vyšší riziko, a je-li ukazatel nižší než dolní mez „ b_j “, systém pojištění vkladů by měl stanovit IRS na 100. Podobně je-li hodnota ukazatele vyšší než horní mez „ a_j “, systém pojištění vkladů by měl stanovit IRS na 0. Odpovídající vzorec je:

$$IRS_{ij} = \begin{cases} 0, & \text{pokud } A_{ij} > a_j \\ 100, & \text{pokud } A_{ij} < b_j \\ \frac{a_j - A_{ij}}{a_j - b_j} * 100, & \text{pokud } b_j \leq A_{ij} \leq a_j \end{cases}$$

57. U každého ukazatele rizika by systém pojištění vkladů měl nastavit horní mez „ a_j “ a dolní mez „ b_j “ tak, aby bylo zajištěno dostatečné a smysluplné odlišení členských institucí. Systém pojištění vkladů by horní a dolní mez měl nastavit tak, aby předešel tomu, že by všechny členské instituce, i přes podstatné rozdíly v oblasti měřené určitým ukazatelem rizika, měly trvale spadat pod dolní a nebo nad horní mez.

(iv) Sloučení IRS do ARS

58. Každý IRS ukazatele rizika „ j “ pro instituci „ i “ by měl být vynásoben váhou ukazatele IW přiřazenou konkrétnímu ukazateli rizika „ j “. Vážený IRS by pak měl být sečten do ARS podle tohoto vzorce:

$$ARS_i = \sum_{j=1}^m IW_j * IRS_{ij}$$

kde:

$$\sum_{j=1}^m IW_j = 100\%$$

(v) Výpočet ARW na základě ARS

59. U každého celkového bodového hodnocení rizik (ARS) by systém pojištění vkladů měl přiřadit odpovídající celkovou rizikovou váhu (ARW) stanovením prahových hodnot pro celkovou rizikovou váhu (ARW) a použitím pásmové metody nebo metody klouzavé stupnice, a to bez ohledu na metodu použitou k určení různých IRS ukazatelů rizik.

60. Systém pojištění vkladů by měl přiřadit celkovou rizikovou váhu (ARW) celkovým bodovým hodnocením rizik (ARS) tak, aby bylo možné členské instituce přiřadit k nejnižším a nejvyšším ARW a naplnit různé kategorie rizik. Systém pojištění vkladů by se při nastavování modelu měl vyhnout zejména tomu, aby téměř všechny členské instituce, i přes výrazně odlišné rizikové profily, byly zařazeny pouze do jedné kategorie rizik (např. kategorie rizik pro instituce s průměrným rizikovým profilem) a tedy jim přiřadit stejnou ARW. To však neznamená, že by měl systém pojištění vkladů každé období využít nezbytně celé rozpětí a přiřadit členským institucím ARW odpovídající nejnižším a nejvyšším prahovým hodnotám ARW.

Prahové hodnoty pro celkové rizikové váhy

61. Systém pojištění vkladů by měl stanovit horní prahovou hodnotu „ α “ a dolní prahovou hodnotu „ β “ ARW, aby zohlednil rozdíly v riziku, které jednotlivé členské instituce podstupují.

62. Systém pojištění vkladů by měl stanovit horní prahovou hodnotu „ α “ ARW mezi 150 % a 200 %.

63. Systém pojištění vkladů by měl stanovit dolní prahovou hodnotu „ β “ ARW mezi 50 % a 75 %.

64. Systém pojištění vkladů může stanovit širší interval se zdůvodněním, že rozpětí 50–200 % dostatečně nezohledňuje rozdíly v modelech podnikání a rizikových profilech členských institucí a že by to vedlo k morálnímu hazardu, neboť by do jedné skupiny byly uměle zařazeny členské instituce s velmi odlišnými rizikovými profilem.

Pásmová metoda pro ARW

65. Pokud systém pojištění vkladů používá pásmovou metodu, měl by definovat rozpětí pro celkové bodové hodnocení rizik (ARS) tak, aby odpovídala konkrétní kategorii rizik (pásmu), a každému pásmu přiřadit celkovou rizikovou váhu (ARW) podle tohoto vzorce:

$$ARW_i = \beta * \left(\frac{\alpha}{\beta}\right)^{\left(\frac{Pásmo_p - 1}{P - 1}\right)}$$

kde:

P = celkový počet pásem pro ARW,

p = pořadí pásma, začínající hodnotou 1 (nejnižší možné pásmo rizika) a končící hodnotou P (nejvyšší možné pásmo rizika),

β = $ARW(1)$, tj. požadovaná hodnota ARW odpovídající pásmu 1 (dolní mez) a

α = $ARW(N)$, tj. požadovaná hodnota ARW odpovídající pásmu P (horní mez).

66. Systém pojištění vkladů by měl stanovit počet pásem „P“ úměrně počtu členských institucí a s ohledem na jejich rozmanitost. Systém pojištění vkladů by však měl stanovit alespoň čtyři pásma „P“. Systém pojištění vkladů by měl stanovit alespoň jedno pásmo pro členské instituce s průměrným rizikem, alespoň jedno pásmo pro členy s nízkým rizikem a alespoň dvě pásma pro vysoce rizikové instituce.

Metoda klouzavé stupnice pro ARW

67. Pokud systém pojištění vkladů používá metodu klouzavé stupnice, měl by každému ARS přiřadit odpovídající ARW podle tohoto vzorce:

$$ARW_i = \beta * \left(\frac{\alpha}{\beta}\right)^{\left(\frac{ARS_i}{100}\right)}$$

kde:

ARS instituce „I“ může mít jakoukoli hodnotu mezi 0 a 100,

β = $ARW(0)$, tj. požadovaná hodnota ARW odpovídá hodnotě ARS = 0 (dolní mez) a

α = $ARW(100)$, tj. požadovaná hodnota ARW odpovídá hodnotě ARS = 100 (horní mez).

68. V této metodě ARW přiřazená k ARS roste exponenciálně, s horní mezí „ α “ a dolní mezí „ β “. Je-li pro danou instituci ARS rovno 100 (nejrizikovější bodové hodnocení), bude odpovídající riziková váha „ α “, což je nejvyšší riziková váha. Podobně je-li ARS rovno 0, bude příslušná riziková váha „ β “, což je nejnižší riziková váha.
69. Pokud distribuce ARS členských institucí systému pojištění vkladů pokrývá pouze částečný rozsah možných ARS a nikoli celé rozpětí od 0 do 100, systém pojištění vkladů tuto situaci může zohlednit tím, že se rozhodne použít prahovou hodnotu „ γ “ ARS vyšší než 0 a prahovou hodnotu „ δ “ nižší než 100. V tomto případě by ARS, které je menší nebo rovno „ γ “, měla být přidělena ARW „ β “ a ARS, které je vyšší nebo rovno „ δ “, by měla být přidělena ARW „ α “. Odpovídající rozšířený vzorec je:

$$ARW_i = \beta * \left(\frac{\alpha}{\beta}\right)^{\left(\frac{ARS_i - \gamma}{\delta - \gamma}\right)}$$

kde:

$$0 < \gamma < \delta < 100,$$

γ je dolní prahová hodnota ARS, která se promítá do nejnižší hodnoty ARW β , a

δ je skutečná horní prahová hodnota ARS, která se promítá do nejvyšší hodnoty ARW α .

70. Systém pojištění vkladů by měl stanovit prahové hodnoty „ γ “ a „ δ “ tak, aby ARS žádné členské instituce v době kalibrace nepřekročilo hodnotu „ δ “ nebo nekleslo pod hodnotu „ γ “.

4.6. Nepovinné úpravy vzorce pro výpočet

71. Systém pojištění vkladů může upravit vzorec pro výpočet uvedený v oddíle 4.1 těchto obecných pokynů tak, jak je popsáno níže.

(i) Minimální příspěvek

72. Systém pojištění vkladů může požadovat, aby členské instituce uhradily minimální příspěvek (MC) bez ohledu na výši jejich krytých pohledávek z vkladů za použití jednoho z následujících upravených vzorců pro výpočet jednotlivých příspěvků:

- a. V případech, kdy systém pojištění vkladů požaduje, aby členské instituce uhradily část svých celkových pravidelných příspěvků ve formě minimálního příspěvku navíc k rizikově váženému příspěvku:

$$C_i = MC + (CR_{MC1} * ARW_i * CD_i * \mu)$$

kde:

MC = minimální příspěvek, který je stejný pro všechny členské instituce, a

$$CR_{MC1} = \frac{\text{pravidelná cílová výše} - n * MC}{\sum_{i=1}^n CD_i}$$

- b. V případech, kdy systém pojištění vkladů vyžaduje, aby členské instituce uhradily buď rizikově vážený příspěvek, nebo minimální příspěvek, podle toho, která částka je vyšší:

$$C_i = \text{Max} \{MC; (CR_{MC2} * ARW_i * CD_i * \mu^*)\}$$

kde:

MC = minimální příspěvek, který je stejný pro všechny členské instituce;

x = počet institucí, které by měly hradit pouze minimální příspěvek.

Metoda stanovení x je popsána v příloze 1;

$$CR_{MC2} = \frac{\text{pravidelná cílová výše} - x * MC}{\sum_{i=x+1}^n CD_i}$$

a

$$\mu^* = \frac{\sum_{i=x+1}^n CD_i}{\sum_{i=x+1}^n (ARW_i * CD_i)}$$

73. Při stanovování minimálního příspěvku by systém pojištění vkladů měl řádně zohlednit riziko morálního hazardu, které hraje důležitou roli při určování fixních příspěvků, a riziko vytváření překážek, které brání vstupu na trh bankovních služeb.

(ii) Použití finančních prostředků systému pojištění vkladů k prevenci selhání

74. Umožní-li členský stát systému pojištění vkladů, včetně institucionálního systému ochrany, který je oficiálně uznáván jako systém pojištění vkladů, používat disponibilní finanční prostředky na alternativní opatření, jejichž cílem je předejít selhání úvěrové instituce, může tento systém pojištění vkladů do svého rizikově váženého výpočtu zahrnout doplňující faktor celkového objemu rizikové expozice instituce. V takovém případě by měl systém pojištění vkladů pro výpočet použít tento pozměněný vzorec:

$$C_i = CR * ARW_i * (CD_i + TREA_i) * \mu^{**}$$

kde:

$TREA_i$ = celkový objem rizikové expozice instituce „i“, a

$$\mu^{**} = \frac{\sum_{i=1}^n (CD_i)}{\sum_{i=1}^n (ARW_i * (CD_i + TREA_i))}$$

75. Předtím, než systém pojištění vkladů může tento doplňující faktor zavést, by měl příslušný orgán ve spolupráci s pověřeným orgánem v rámci schvalování metody výpočtu posoudit, zda je jeho zavedení úměrné riziku souvisejícímu s nutností zasáhnout ve snaze zabránit selhání instituce nad rámec ochrany krytých pohledávek z vkladů.

(iii) Metoda zohledňující zásobu příspěvků

76. Pokud příslušný orgán ve spolupráci s určeným orgánem umožňuje systému pojištění vkladů použít metodu zohledňující zásobu příspěvků místo metody založené na tocích příspěvků, měl by systém pojištění vkladů namísto metody popsané v odstavci 14 použít pro výpočet tento vzorec:

$$C_i = CR_{\text{zohledňující zásobu } C_i} * ARW_i * CD_i * \mu - \sum \text{netto } C_i \text{ předchozích období}$$

kde:

$CR_{\text{zohledňující zásobu}}$ = sazba zohledňující zásobu příspěvků (stejná pro všechny členské instituce v daném období)

$\sum \text{netto } C_i \text{ předchozích období}$ = součet příspěvků členské instituce „i“ za předchozí období po odečtení případných úprav.

77. Pro výpočet $CR_{\text{zohledňující zásobu}}$ by měl systém pojištění vkladů použít odstavec 15, avšak následujícím způsobem by měl upravit odstavec 16, kde jmenovatel musí být roven alespoň 1:

(minimální) pravidelná cílová výše =

(minimální) cílová úroveň zohledňující zásobu příspěvků pro stávající období =

$$\frac{\text{minimální cílová výše} - \text{kvalifikované disponibilní finanční prostředky (QAFM)}}{\text{zbývající počet období do dosažení minimální cílové výše}} + \text{QAFM}$$

v souladu s článkem 10(2) směrnice o systémech pojištění vkladů

78. Součet čistých příspěvků všech n členských bank systému pojištění vkladů za předchozí období by se měl rovnat kvalifikovaným disponibilním finančním prostředkům (QAFM) systému pojištění vkladů:

$$\sum_{i=1}^n \sum \text{netto } C_i \text{ za všechna předchozí období} = \text{QAFM}$$

79. Systém pojištění vkladů by měl stanovit součet předchozích příspěvků členské instituce „i“ buď za všechna předchozí období, nebo za přiměřené období, pro které je systém pojištění vkladů schopen stanovit předchozí příspěvky všech členských institucí, nebo na základě odpovídajícího náhradního ukazatele, který odráží minulé příspěvky členské instituce „i“. Pro každou členskou instituci „i“ by systém pojištění vkladů měl započítat tento součet předchozích příspěvků po odečtení úprav, které vyplývají například ze zásahu systému pojištění vkladů nebo úhrad tak, aby byl dodržen odstavec 78.

80. Příslušný orgán může ve spolupráci s určeným orgánem požadovat, aby systém pojištění vkladů nahradil ARW_i a CD_i ve vzorci uvedeném v odstavci 76 (váženým) průměrem ARW_i a (váženým) průměrem CD_i za několik období. V takovém případě by měl systém pojištění vkladů zvolit počet období, během nichž se použije průměr, aby se zabránilo výrazným kolísáním

v příspěvcích členských institucí. Tento požadavek nezbavuje systém pojištění vkladů povinnosti, aby splnil svou minimální cílovou výši ve lhůtách stanovených v čl. 10 odst. 2 prvním a třetím pododstavci směrnice o systémech pojištění vkladů.

4.7. Kalibrace metody výpočtu a její pravidelný přezkum

81. Systém pojištění vkladů by měl nastavit metodu výpočtu na základě odborného úsudku s přihlédnutím k charakteristikám vnitrostátního bankovního sektoru a k míře různorodosti členských institucí. Kalibrace metody výpočtu zahrnuje:
- výběr ukazatelů rizik;
  - přiřazení vah ukazatelům rizik;
  - horní a dolní mez IRS;
  - metodu výpočtu IRS;
  - prahové hodnoty ARW;
  - metodu výpočtu ARW;
  - uplatnění nepovinných úprav vzorce pro výpočet.
82. Systém pojištění vkladů by měl v příspěvku každé členské instituce, a tedy i při nastavování metody výpočtu, zohledňovat zvýšení odpovědnosti systému pojištění vkladů v důsledku účasti jednotlivých členů související s:
- pravděpodobností zásahu systému pojištění vkladů;
  - potenciálními ztrátami systému pojištění vkladů v důsledku zásahu systému pojištění vkladů, a to v čisté výši po odečtení případných úhrad z konkurzní podstaty instituce, která selhala.
83. Systém pojištění vkladů by měl sladit pobídky související s metodou výpočtu s obezřetnostními požadavky.
84. Systém pojištění vkladů by měl zohlednit vnitrostátní účetní postupy a postupy vykazování.
85. Systém pojištění vkladů by měl nastavit všechny prvky metody výpočtu tak, aby odpovídaly příslušným historickým údajům. K tomuto účelu by historické údaje měly zahrnovat: i) údaje o selháních institucích, intervencích systému pojištění vkladů, opatřeních k řešení krize nebo opatřeních jiných orgánů veřejné moci s cílem zabránit selhání a ii) údaje o čistých ztrátách nebo míře výtěžnosti systému pojištění vkladů při takových událostech.

86. Příslušný orgán by měl ve spolupráci s pověřeným orgánem pravidelně – alespoň každých pět let a před pravidelným pětiletým přezkumem těchto obecných pokynů – porovnávat výsledky získané použitím metody výpočtu s příslušnou referenční hodnotou pro posouzení rizik, například s posouzením rizik prováděným v rámci SREP. Toto srovnání by mělo být provedeno uceleně (holistickým způsobem). Příslušný orgán by měl ve spolupráci s pověřeným orgánem informovat orgán EBA o celkovém výsledku tohoto srovnání a zjištěných nesrovnalostech.
87. Systém pojištění vkladů by měl přezkoumat a případně znovu nastavit všechny prvky metodiky výpočtu – alespoň každých pět let a po pravidelném pětiletém přezkumu těchto obecných pokynů – aby se zajistilo, že výkonnost metody výpočtu bude dostatečně citlivá na riziko a že svým členským institucím poskytne dostatečně rozdílné zacházení podle rizika. Změny ve vykazování údajů, regulatorní nebo institucionální změny by měly rovněž vést ke kontrole a ověřování výkonnosti modelu.

4.8. Aktualizace nebo oprava příspěvků

88. Pokud systém pojištění vkladů potřebuje upravit již uhrazené pravidelné příspěvky členských institucí, například kvůli aktualizaci ukazatelů některých členských institucí za účelem opravy účetních chyb, měl by být systém pojištění vkladů schopen vykompenzovat úpravu proti příštímu splatnému pravidelnému příspěvku, místo toho, aby musel vracet a opětovně vybírat dřívější příspěvky.

4.9. Sběr údajů

89. Systém pojištění vkladů by měl mít zavedeny odpovídající systémy pro shromažďování všech informací potřebných k výpočtu příspěvků každé členské instituce. Pokud systém pojištění vkladů nezískává informace přímo od členských institucí, nýbrž spoléhá se na informace poskytované příslušnými orgány nebo určenými orgány, měla by být zavedena buď zákonná ustanovení, nebo formální mechanismy zajišťující včasné získání a předání informací, které systém pojištění vkladů potřebuje ke správě příspěvků.
90. Při výpočtu příspěvků by systém pojištění vkladů měl využívat informace, které již má k dispozici nebo které si od členských institucí vyžádaly příslušné orgány v rámci vykazovacích povinností. Systém pojištění vkladů by měl nalézt rovnováhu mezi požadováním informací nezbytných k výpočtu příspěvků a nevznášením příliš zatěžujících požadavků na poskytování informací členskými institucemi.
91. Systém pojištění vkladů by měl údaje, které nejsou pravidelně vykazovány, požadovat pouze v případě, že tyto údaje jsou nezbytné k určení rizika, které členské instituce pro systém pojištění vkladů představují.

4.10. Transparentnost a důvěrnost údajů

92. Systém pojištění vkladů by měl veřejnosti poskytnout alespoň popis metody výpočtu a parametry vzorce pro výpočet, včetně ukazatelů rizik, nemusí ale nezbytně zveřejňovat příslušné váhy.
93. Systém pojištění vkladů by měl sdělit výsledky klasifikace rizik a jejich součástí za jednotlivé členské instituce dotyčné členské instituci, ale nikoli veřejnosti.
94. Systém pojištění vkladů by měl zachovat důvěrnost informací použitých při výpočtu příspěvků, pokud tyto informace nejsou zveřejněny jiným způsobem.

4.11. Schválení metody výpočtu

95. Před prvotním zavedením určité metody výpočtu by systém pojištění vkladů měl danou metodu předložit ke schválení příslušnému orgánu ve spolupráci s určeným orgánem. Systém pojištění vkladů by měl zajistit opakované schvalování metody příslušným orgánem ve spolupráci s určeným orgánem v intervalech, které příslušný orgán ve spolupráci s určeným orgánem považuje za vhodné, a v každém případě před zavedením jakýchkoli podstatných změn v již schválené metodě výpočtu. Systém pojištění vkladů by měl každoročně informovat příslušný orgán a určený orgán o nepodstatných změnách metody výpočtu.

Příloha 1 – Metoda stanovení x pro výpočet minimálních příspěvků

---

1. Následující metoda popisuje, jak stanovit „x“ pro výpočet sazby příspěvku u minimálního příspěvku podle odstavce 72b.
2. Zaprvé by systém pojištění vkladů měl seřadit všechny členské instituce ve vzestupném pořadí podle výsledku součinu jejich ARW a jejich pojištěných vkladů $ARW_i * CD_i$. Jejich pořadí je popsáno indexem „r“. Členská instituce s nejmenším $ARW_i * CD_i$ odpovídá hodnota $r = 1$ a členská instituce s nejvyšším $ARW_i * CD_i$ odpovídá hodnota $r = n$.
3. Zadruhé by systém pojištění vkladů měl pro každou členskou instituci zvlášť vypočítat dočasný příspěvek $dočasnýC_r$ podle tohoto vzorce:

$$dočasnýC_r = \frac{\text{pravidelná cílová výše} - (r - 1) * MC}{\sum_{i=r}^n ARW_i * CD_i} * ARW_r * CD_r$$

4. Zatřetí by systém pojištění vkladů měl porovnat $dočasnýC_r$ každé členské instituce s minimálním příspěvkem MC. Poté by měl vypočítat počet „x“ institucí, které by měly hradit pouze minimální příspěvek MC, tj. jejichž $dočasný C_r \leq MC$.
5. Začtvrté by systém pojištění vkladů měl použít získaný počet „x“ institucí, které platí minimální příspěvek, ve vzorcích v odstavci 72b.